

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

A photograph of a bull running in a corral. The bull is light brown and has a red tag on its ear. In the foreground, a person wearing a red shirt and blue jeans is lying on the ground, seemingly injured or dead. The background shows a crowd of people watching from behind a red fence.

MEGTIPORT VÁLASZTÁSOK

**A VÁLASZTÁSI TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁVAL A FIDESZ
AZ EGÉSZ ORSZÁGBAN ÁTVESZI A HATALMAT**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ÚJRA EVANGELIZÁLÁS

„A harangok Rómába mentek.” Illetve, de-hogy is, félrebeszélék. Nem mentek, hanem megy, és nem a harangok, hanem a köztársaság elnöke megy. Róma stimmel. Miért is ne? Róma isteni ősszel, ha szabad ezt mondani. A Vatikán is gyönyörű lehet, lévén, hogy a maga módján az is Róma. De, komolyra fordítva a szót, Schmitt Pál a pápát keresi fel első külföldi útján. Nincs ezzel semmi bajom. Valahol el kell kezdeni. Orbán Viktor Varsóban kezdte, Schmitt a katolikus egyház fejénél. Rendben.

A magam részéről azt is jónak tartom, hogy a magyar politikai vezetés értékeket próbál belevinni kiüresedett, kizárólag a pénz körül forgó világunkba. Helyeslem, hogy az iskolában nem csak oktatni akarnak, hanem nevelni is. Nem vagyok hívő ember, de elfogadom a normális emberi együttélés szabályának a tízparancsolat sok-sok elemét. Példának okáért: Tiszteld apádat és anyádat! Miért nem lehet ezt általános társadalmi normává tenni? Nem is beszélve az olyan tilalmakról, hogy ne lopj, ne ölj. Ezek jó dolgok, nem számít, hogy honnan erednek. Jó dolog az is, ha a köztársaság elnöke a pápánál támogatja a Vatikán felfogását a kapitalista társadalom hibáiról, hogy ne mondjam, disznóságairól, a társadalmi igazságtalanságokról. Az elmúlt hónapokban nekem is alkalmam volt elmondani a magyar katolikus egyház érsekeinek, hogy ezzel én, munkáspárti emberként is egyetértek.

De nyilván nemcsak erről lesz szó Rómában. Elgondolkodtam például azon, amit Erdő Péter bíboros úr mondott mostanság a Rimini Meeting rendezvényen: „Erről kell

tanúságot tennünk, ennek kell hírvivői legyünk Európa újra evangelizálásában.” Az evangelizálás a katolikus szótár szerint annyit tesz, mint „át kell alakítani az emberiség értékítéletét, meghatározó értékrendjét, érdeklődési területeit, gondolkodásmódját, ihletének forrását, életfölfogását, ha azok Isten Igéjével és a megváltás tervével ellentétesek”. Újra evangelizálásra meg ott van szükség, ahol „a megkeresztelték egész csoportjai elvesztették az eleven hit erejét, vagy már nem is vallják magukat az Egyház tagjának, életükben eltávolodtak Krisztustól”. Rendben, ez az egyház dolga. Lehet neki örülni, vagy bosszankodni, de az ő dolga. Engem is megkeresztelték annak idején, és lehet, hogy most engem is újra akarnak evangelizálni? Nem probléma.

Egyet azonban nagyon nem szeretnék. Nem szeretném, ha a köztársaság elnöke az újra evangelizáláshoz is segítséget ígérne, amikor a pápa áldását kéri Magyarországra. Nem lenne jó, ha az erkölcsöt összemossnánk a vallással, az államot az egyházzal. Egyébként jó utat, elnök úr!

KÍNA FONTOSABB

Budapestre jön a dalai láma. Istenem, volt már ilyen, nyilván lesz is még. A dalai láma furcsa viseletében kellőképpen egzotikus szereplője bármely amerikai vagy nyugat-európai rendezvénynek. Csípi a politikusok is, mert a dalai lámát el lehet adni a szabadságért, a függetlenségért, a civil jogokért meg minden egyébért folytatott küzdelem hőséne. Egyébként függetlenül attól, hogy az USA-ban van-e demokrácia, választási csalás, pénzuralom, meg ilyesmi. Ő

a pozitív hős, akit a csúnya kommunista Kína vezetői elüldöztek, s ezért minden demokratának szeretni kell. Nagyon szereti őt a demokrata Obama, nálunk a demokrata Demszky Gábor, meg mindenféle Kína-ellenes szervezet, amelyek persze ugyancsak nagy demokraták.

A dalai láma fényéből aztán valami viszszaullik az őt fogadó személyekre, megmutatván, hogy ők is hősök, akik bátran szembe mernek szállni az emberi jogokat durván eltipró kínai kommunista diktatúrával. A politikai anyázásnak általában itt vége is, senki sem üzen hadat Kínának, nem mennek százezrek a kínai nagykövetség elé, végtére is Kína fontosabb. Orbán Viktor is demokrata, mint tudjuk, és ebben a minőségében pár éve fogadta is a dalai lámát. Akkoriban még „csak” a Fidesz elnöke volt, azé a párté, amely egykor még a parlamentből is kivonult, amikor a kínai külügyminiszter jött. Fúj, ronda kommunisták, ráadásul kínaiak! De tessék nekem elhinni, amit mondok: Orbán Viktor bölcs ember, nagyon. Gyorsan átlátta, hogy Kína fontosabb annál, mint-hogy kommunistaellenes kirohanásokkal elriasszuk. Végül is, mi lesz velünk, ha összeomlik az euró? Hol vannak alternatív piacok? Hol van pénz? Ugye, tetszik tudni a választ. Orbán elnök úr tudta. Kommunizálni másutt is lehet, nem kell feltétlenül a kínaiakat zrikálni. Ráadásul éppen Kína akarja azt elérni, hogy az Európai Unió elismerje Kínát olyan országnak, ahol piacgazdaság van. Jó, rendben! A magyar kormány igazán elismerhetné, hogy Kínában piacgazdaság van. Van erre persze egy másik szó is, de most hagyjuk az ideológiákat! Nos, úgy hírlik, Orbán miniszterelnök úr ezúttal nem kíván találkozni a dalai lámával.

Persze, mondják neki innen-onnan, hogy mégis csak kellene, de egyelőre ellenáll. Kívánok hozzá nagyon jó egészséget! Miniszterelnök úr! Kérem, ne fogadja a dalai lámát, és ne engedje, hogy a kormány bármely más tagja találkozzon vele. Nem azért, mert mi mondjuk, azért, mert ma Kína fontosabb.

Nekünk, magyaroknak.

VAN ÚJ METRÓ – MIÉRT NEM NÁLUNK?

A sors úgy hozta, hogy idén augusztusban három hetet Moszkvában tölthettem. Ennek önmagában nem is lenne semmilyen hírértéke, ha nem láttam volna magyar szemmel az igazi csodát: igenis van, létezik, üzemel új metró!

Persze nem Budapesten, itt még ki tudja, meddig nem lesz – de az orosz fővárosban bizony nagyon is van!

Moszkvában ugyanis teljes mértékben elkerülhetetlen a metró használata. A város óriási, 10 millió ember él és dolgozik benne. Nem gondolkozhatunk magyar észjárással. Naponta a metróról hétköznaponként 9 millió ember közlekedik, 300 km-es a hálózat, 12 (!) vonalon, 500 szerelvény, 4500 kocsival érkezik a megállóba, 90 másodpercenként. És ez sem hír.

Az viszont már igenis hír, hogy teljes üzemben, sok vonalon, köztük az 1935-ben átadott legelsőkön is, csak új metrószerelvények robognak a hálózaton!

Komolyan földre gyökerezett a lábam, amikor az új szerelvényeket üzemeltető vonalakat megláttam. Erre nem voltam felkészülve. Mi, itt Budapesten nézegetjük, vitatkozunk, méricskéljük, mit is kellene csinálnunk a négyes metróról, ott meg tömegesen rohannak az új metrókocsik.

Azt tudjuk, hogy alapvetően az orosz és a magyar metrók műszaki specifikációja az eddigiekben megegyezett. Miért nem tesszük ezeket a szerelvényeket a budapesti vágányokra, azonnal? Talán többre kerülnek, mint a kipécézett típusok? Talán nem volnának képesek leszállítani? Jó volna tudni melyek a döntés okai, mielőtt mi budapestiek találgatásokba bocsátkoznánk.

Valaki magyarázza ezt el nekem!

Az Alstom francia-lengyel metrószerelvények képeivel telis-tele van az Internet, látszik, hogy a cégnek jó a marketingje, akár több ezer darabot is megnézhetünk belőlük. Képeken. Szépek, elegánsak.

Készítettem néhány felvételt a moszkvai szerelvényekről is, azok is szépek és elegánsak. Élőben.

Feltételezem, hogy a műszaki tartalomban, pályai igényben, energiaellátásban sincsen lényeges különbség. A nagy különbség tehát nem a design vagy a kényelem.

A nagy különbség az, hogy az egyik üzemel, a másik meg nem.

A moszkvai új metró utasterének kialakítása is esztétikus. Világítása, üléseinek kialakítása nagyon is modern és megfelelő.

Az utastérben – a jelenlegi kiépítésben –

automatikus hangbemondás, állomás-előrejelző sáv és digitális kijelző tájékoztatja az utasokat a szükséges utazási információkról.

A metrószerelvények irányításában, a budapesti tervezettől eltérően, más koncepciót követ a moszkvai metró. Itt a szerelvények irányítását két egyenruhás személy, plusz a vezető jobb kezénél található, beépített számítógép végzi.

A francia-lengyel metrószerelvényeket köztudottan Demszky Gábor főpolgármester úr ajánlotta a budapesti közvéleménynek.

A magam részéről a moszkvai új metró alkalmazását ajánlanám a budapesti közönségnek. Elméleti demokráciánkban ezt meg is tehetem, mint turista, mint budapesti lakos, vagy akár egy kis – moszkvai kapcsolatokkal is rendelkező – cég vezetője. Ajánlhatom, még akkor is, ha ez Budapest volt és jövőendő vezetőit ismerve a közlekedésén egy tapodtat sem fog változtatni.

Mégis, jó lenne, ha valaki végre röviden, tömören, érthetően megválaszolná: miért is nem a már nagy tömegben működő, az utasok millióit már kiszolgáló, a mi metrórendszerünkkel kompatibilis metrószerelvények járnak már akár évek óta a budapesti metróknak vágányain?

Valaki magyarázza ezt el nekem!

Nagyon várom.

A SZERZŐ A MOSZKVAI
SZERELVÉNNYEL

MUNKÁSPÁRTI SZOLIDARITÁS AZ ÁRVÍZ SÚJTOTTA TELEPÜLÉSEKKEL

Az árvíz sújtotta borsodi térségbe látogatott a múlt szerdán Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Szendrő, Szendrőlád és Edelény önkormányzati vezetőinél, a helyi lakosság képviselőinél tájékozódott az árvíz következményeiről, és azokról a nehézségekről, amelyekkel a helyi lakosoknak ma is szembe kell nézniük. Thürmer átnyújtotta a Munkáspárt tagjai által gyűjtött ruhákat és egyéb adományokat. A programban részt vett Budai Ferenc megyei elnök is.

Sok mindenről beszélnek az itt élő emberek. Például arról, hogy a normális esetben sekély Bódva miért okozhat olyan nagy károkat, mint amilyeneket az idén láttunk. Miért nem kotorják az iszaposodásra hajlamos Bódva medrét? Kinek lenne ez a dolga? Régen az állam gondoskodott erről. S ma? Aztán mondogatják, hogy valami nem stimmel azzal, ahogyan a mai állam működik. Az egyik helyre a katasztrófavédelem emberei ki se jöttek, mondván nálatok így is mennek a dolgok. A másik helyre ugyan kimentek, csak éppen nem olyan szakembereket küldtek, amilyenekre szükség volt. Az itt élők nem dicsérték a Honvédséget sem. Az öregek még emlékeznek a régi időkre, amikor a kiskatonák tényleg küzdöttek a gátakon. Nagyon kérni se kellett, világos volt: ha árvíz van, a katonának a gát a helye. Szemtánuk mesélték, hogy a mostani katonák addig a víz közelébe se mentek, amíg nem volt rajtuk mentőmellény. És, ami a legbájosabb! Sok katona addig egy lapát földet nem tett arrébb, amíg nem kaptak naptejet. Hiába, legfőbb érték az ember!

THÜRMER GYULA, SZANISZLÓ JÁNOS SZENDRŐI POLGÁRMESTER ÉS BUDAI FERENC

A „víz”, ahogyan az itteniek mondják, elment. De a beígért állami pénzek nem jönnek. A vállalkozók már felépítették a házakat a pályázaton elnyert pénzek ígérétében, sőt az APEH-nek már az ÁFA-t is befizették a számlák alapján, csak éppen a számlákat nem fizeti senki. Hogy működik ez az állam? –kérdezték nagyon is sokan. S, persze, még valami: most sokat beszélnek Szendrő, Szendrőlád és Edelény gondjairól, de úgy egyébként nagy a csönd. Pedig itt az árvíz nélkül is számtalan megoldatlan gond van. Ide nem jön az autópálya, itt nincsenek nagy beruházások, itt nincs mire vállalkozni, viszont van szegénység, s van cigányság milliányi gondjával. Ezeket vajon ki oldja meg, megoldja-e egyáltalán valaki? ■

FOLYIK A VÁLASZTÁSI CSATA

Az utolsó héten vagyunk. Mire e lapszám az olvasók kezébe kerül, már pontosan tudni fogjuk, hány helyen, hány jelöltünk van. Most az augusztus 31-i, keddi adatok alapján mondhatjuk örömmel, hogy szervezeteink dolgoznak. Jó hírek érkeznek Békésből, Borsodból, Budapestről, különösen Csepelről és Zuglóból. Keményen dolgoznak a Jászságban, Bács-Kiskun megyében, és másutt. Mit mutatnak az OVB adatai?

Augusztus 31-ig a Munkáspárt 63 jelöltjét jegyezték be országszerte. A teljesség igénye nélkül megemlítve: Budapest XIV. kerületében nyilvántartásba vették Bejezi Anát, s célegyenesben van több más zuglói jelölt is. A VIII. kerületben Pál Tibor, a IX. kerületben Paulik Péter is leadta a kopogtatókat, de kedden még nem volt döntés. Mohácson Kárász István, Horváth József, Zentai Lászlóné, Máthé Miklós és Ódor György már teljes jogú jelölt.

A Győr-Sopron megyei Dunaszigeten Belovitz Károly is összeszedte a szükséges ajánlószervényeket. A békési Kötegyánon Szőke Jánost és Ujj Lászlót vették nyilvántartásba. Pusztaföldváron Gál Ferenc képviselőjelöltként is bejelentette magát, és megpályázza a polgármesteri címet is. Gratulálunk hozzá!

Nagy öröm, hogy Békés városban három jelöltünk is

van: Fábri Andrásné, Bodoczki Mihály és Juhász János. Gyomaendrődön is hárman képviselik a Munkáspártot: Dávid István, Herter Lászlóné és Uhrin Erzsébet. Békéscsabán is megtört a jég, Such Mihály is beadta céduláit.

Csongrád megyében kedd délutánig nyolc jelöltet vettek nyilvántartásba, Ásotthalmon Móri Józsefet, Magyarcsanádon Popa Györgyöt, Pítvaroson Zahorecz Jánosnét. Makón pedig már öt helyen megállítottuk jelöltünket.

Jász-Nagykun-Szolnok megyében Jászládánban Kun József már biztos induló. Nagykörűn Póta Lászlóné, Túrkevény Csajbók Ferenc indul. Karcagon hét jelölt is regisztrált.

A nógrádi Nagyoroszipan Balogh Attilát vették nyilvántartásba, és Darabos József is beadta a szükséges mennyiségű kopogtatót. Balassagyarmaton hat jelölt van. A Pest megyei Örkényben Mekes Józsefet, Szobon pedig Nagy Sándort regisztrálták. A Somogy megyei Somogyjádán pedig Szabó Imre indul a Munkáspárt színeiben. Van jelölt Szabolcsban is.

Szervezeteink a többi helyen is dolgoznak, de a bejelentések az utolsó napokra maradtak.

Következő számunkban az összes jelöltet bemutatjuk.

KONCENTRÁCIÓS TÁBOROK, ÚJRA?

Nemrégiben olvastuk Szegedi Mártonnak, a Jobbik miskolci polgármester-jelöltjének közleményét, melyben különféle nyugat-európai példákra hivatkozva javasolja, hogy a „cigánybűnözőket utassák ki Miskolc területéről (akár állampolgárságuk megvonása mellett), és nyugat-európai mintára hivatkozva különítsék el őket táborokba”. Ezzel kapcsolatban az alábbi észrevételeket szeretnénk tenni:

Felmerül a kérdés, hogyan gondolhatta komolyan polgármester-jelölt úr, hogy az igazi gondok megoldása ez lenne. Egyfelől a lakosság java része biztosan lelkesedne azért, hogy a bűnöző elemeket elviszik lakóhelyükről. Azonban ez nem más, mint a Jobbik által oly szívesen alkalmazott emocionális politika, mely pusztán az emberek érzelmeire, legbelsőbb ösztöneire épít, s nélkülözi a józan megfontolásokat.

Ugyanis ha ennek bevezetéséről beszélünk, számos kérdést kell tisztázni. Ki a cigány? Mik azok a bűncselekmények, amelyeknél ezt alkalmazni lehetne? Ugyanis jól tudjuk, hogy a Büntető Törvénykönyv módosítására is szükség lehet ahhoz, hogy ez megvalósítható legyen – kizárólag ez a törvény valószínűleg meg a kitiltás szabályozását. A kitiltás szabálysértése egy egészen más kör, és csak a sportrendezvényeken rendbontókra vonatkozik, ezért ezt figyelembe se vesszük. S adódik a kérdés: hová

kerüljenek a kitiltottak? Vidékre, hogy egész falvakat változtassanak bűnözőtanyákká? A legfontosabb pedig: ki vállalná ezek őrzését, felügyeletét? Jelenleg ugyanis a büntetés-végrehajtás sem ismeri a táborokba elkülönítés szabályait. Ez mind-mind törvénnyel szabályozható csak, ami abszolúte nem önkormányzati hatáskör.

Képviselőjelölt úr óriási tévedésben van akkor, amikor nyugat-európai mintákra hivatkozik. Ilyen példák valóban voltak a múltban, de, ha emlékszik rá, koncentrációs tábornak és kényszermunkatábornak hívták őket. Ami most van Nyugat-Európában, az nem más, mint a keletről kivándorolt cigányság és az eddig is ott élt „öshonos” cigányság táborra, amellyel a társadalomtól való elkülönülésüket is jelképezik – valamint a Magyarországon is ismeretes menekülttáborok egyfajta változatai.

Az állampolgárság megvonása reméljük, csak egy rossz vicc. Egyrészt nemzetközi egyezmények sora garantálja, hogy egyetlen állam sem foszthatja meg önkényesen állampolgárságától állampolgárát, a hontalanság nemkívánatos intézménye miatt. A hazánk területén élő hontalanokat egyébként is Magyarországnak lenne kötelessége ellátnia, segíyeznie. Másrészt jogállamban, az alkotmányosság betartása mellett, ez is súlyosan jogsértő. Bár tudjuk, hogy Önök a „sztálinista” alkotmány

helyett (amely egyébként csak számolásában, és az „Alapvető jogok és kötelességek” fejezet egyes részeiben emlékeztet nyomokban az eredetire) a meglehetősen zavaros Szent Korona-tant tekintik elsődlegesnek, de a világ összes haladó nemzete által vállalt nemzetközi egyezményeknek még ez sem mondhat ellent.

A bűnözés megállításának ez egyáltalán nem a megfelelő. Kriminológiai szempontból gyakorlatilag eredménytelen, és csak azt érik el vele, hogy máshol jelenik meg ugyanaz a bűnözés. A bűncselekmények számának csökkentése szempontjából nagyon fontos, hogy az elkövetőben tudatosuljon: bűncselekménye hamar lelepleződik, és nem marad megtorlatlanul. A Munkáspárt miskolci választási programjában ezért javasolja a problémás helyeken a közbiztonsági alpontok létrehozását, folyamatos ügyelettel, az eljárásra hatáskörrel rendelkező közterület-felügyelők és a rendőrség támogatásával.

Mindezek mellett azonban egyetértünk azzal, hogy a bűnözők, mint társadalomra veszélyes elemek, legyenek kiemelve a társadalom ártatlan rétegei közül. Az ő megbüntetésük azonban legyen a rendőrség és a bíróság dolga, a hatályos jogszabályok alapján.

A Munkáspárt
miskolci szervezete

FIATAL MISKOLCI MUNKÁSPÁRTI KÉPVISELŐ-JELÖLTEK:

DR. TÓTH DÁNIEL

JUHÁSZ ISTVÁN

VERES ISTVÁN DÁVID

VÁLASZTÁSI BOHÓZAT – KERESSÜNK FŐPOLGÁRMESTERT

Az új választási törvény a demokrácia paródiájává változtatta az októberi önkormányzati voksolást. A legjobb példa a főváros, ahol 28 ezer ajánlószeletet kellene összegyűjteni a főpolgármester állításhoz, alig egy hónap alatt. Sokan tesznek úgy, mintha ez sikerülhetne, s akár bohózatban reklámozzák alig értékelhető létüket. Itt senkinek nincs esélye, ha csak a „nagyok” nem segítenek be. Ki kivel paktál le? Nem fog moziplakátra kerülni. Ettől függetlenül futnak még néhányan: pénzzel és hangzatos jelszavakkal helyettesítik a hitelességet. Az ugyanis nincs nekik.

Kezdjük a legsúlyosabb egyéniséggel. Schmuck Andor úr főpolgármester-jelölt, a Tisztelet Társasága vezetője Kapolyi László milliárdos MSZDP elnökkel kötött alkut. A Tisztelet Társaságának így már van „Szeretem Budapestet” videoklipje is, hiszen mi más címen reklámozhatná a nevében is az értékeket, a morális nagyságot sugározó szervezet. Kár, hogy az előző választásokon boldognak és boldogtalanoknak is felvásárlásra kínálták a bennük bízó honpolgárok ajánlócéduláit...

Legalább olyan vicces Schmuck úr önreklámozása (ne tessék nevetni, bizonyosan van, ahol „derék, nagy embernek” titulálják az ily külső adottságokkal bíró férfiembert!), mint a Kétfarkú Kutya Párt kezdeményezése a Duna körútra való vezetéséről, ígéretük az ózonlyuk befoltásáról, valamint a Sopron-Záhony metró mielőbbi átadásáról.

Magunk közt szólva lesz még itt meglepetés: Isaura kiszabadítására is rendeztek gyűjtést anno honfitársaink...

De nincs még vége a mókának, kacagásnak! Az MDF is felemelte szavát – ők plakátjaik szerint jobbra akarnak hangolni. Most. De hát hangoltak ők már jobbra is, balra is, középre is, aztán mégis mindig fászul szolt a zeneszó. Meg is látták kárát a „kállai kettősnek”, pártolóiuk hosszú távon megunták kalapozó Dávid Ibolya sleppjének tisztán pénzért nyúló kezét, rá is csaptak, ki is hagyták a buliból. Akarom mondani a parlamentből.

Helyettük beválogatták a giga-pacifista LMP-t, címlapjukon a mezítlábas, feltúrt farmeres Jávor Benedekkel. Nem véletlenül: a szuper-liberális SZDSZ „valahogy” megszűnt szalonképesnek lenni.

Naná, a káder nem szűnik meg, csak átalakul. Ilyen már a természete a pénznek is. Szeretjük is érte a parkban mezítláb frizbizó, fennkölt gondolatokon ábrándozó bicikliseket, akik nagy kegyesen csak úgy negyedévente zárattják le a főváros főbb útvonalait, „kritikus tömegként” tüntetve a nagyváros környezetszennyezése, gonosz autóval – busszal közlekedői ellen. Hogy az LMP összességében mit szeretne, sokak számára homályos, de egy biztos: egy szebb jövőt.

Hoppá, bocsánat! Ez már egy másik stáb, aki a „Szebb jövőt!” óhajtja. Mégis, mióta bekerültek a honatyák közé, köreikben sokkal kevesebb a masírozás, sokkal több a maszatolás.

Staudt Gábor főpolgármester-jelölről a művelt emberfő eddig annyit hallhatott, hogy jogász, s a Gárda egyik alapítója. Melyik Gárdáé, már-már részletkérdés. Bár a korábbi kapitány félrelépés-botránya után akár még érdekes bulvárhírek

terjedhetnének róla is. De nem, róla még nem terjed semmi, összességében még az se nagyon, hogy létezik. A sajtót jobban érdekelte, hogy a derék szélsőjobbosok közül hány képviselőnek kell majd leköszönnie, ha összeférhetetlen lesz pozíciója az önkormányzati választás eredményeivel.

Ezt a részt akár bátran nyugtázhathatnánk: a Jobbik örvend babérjainak. De a helyzet ennél összetettebb: a mai kormányzat jó sok szelet kihúzott a vitorlájukból – jórészt tervezett, de azért mindenképpen bejelentett – intézkedéseivel. Az, hogy a rend- és munkahelyteremtésből mi lesz, az a szebb (?) jövő zenéje. Jelenlegi kormánypártunk nem csak tőlük szerzett remek ötleteket, a Munkáspárt jó pár programpontját „elsajátította”. Betűre pontosan. A Szabadság szerkesztőinek külön büszkeség, hogy még maga Orbán Viktor is (na jó, nem személyesen, hanem a tanácsadói javaslatára) alkalmaz olyan kifejezéseket, amiket bizony

manapság (kivéve, ha Marxot, Engelst forgat) máshonnan nem nagyon vehetett volna át. Ami tény: bejött. Az a jobbkios szavazó, aki nem okvetlenül akar cigányt verni, utcán masírozni, faji megkülönböztetni, bizony most átgondolja, kinek adja a voksát.

Ami roppant érdekes, hogy mit tesznek a korábbi MSZP-szavazók. Hihetik még, hogy az MSZP valaha is baloldali párt volt? Az elmúlt nyolc év tettei bebizonyították, hogy az MSZP a hatalom és pénzvágyó volt (és jelen) akarnokainak játszótere, akiket egy fél cinikus pillanatig sem érdekel, él-e, hal-e a választó nyugdíjas, eszik-e a gyerek az általános iskolában, vagy meghal-e a kórházban a beteg. Elhiszik, még mindig, hogy az egész a liberális „farka csóválja a kutyát” eredménye volt? Horváth Csaba május elsején ingyenes budapesti tömegközlekedést ígért. A mostani plakátokon nem csak a piros színt nem látni, de mini méretben látni (ha egyáltalán) az MSZP-logót is. Véletlen lehet? Vagy ők még tisztábban látják, hogy mindent eljátszottak?

S a Fidesz tisztán látja: nem tud veszíteni. Ahogyan 2006-ban mindent vittek az önkormányzati választásokon, most is erre készülnek. Ezért tehetik meg, hogy orcátlanul elszedik mások gondolatait, ezért tehetik meg, hogy leígérjék a szivárványt az égről. Ma még nem tudni, mi a szándékuk, reménykedni lehet, hogy ők majd talán kevesebbet tesznek zsebre. Vagy legalább nekünk is hagynak valamit.

Tarlós István nem tudni, milyen főpolgármester lesz. Félő abba belegondolni, hogy négy éve vesztett – még abban a helyzetben is – Demszky ellen.

De ha jobban belegondolunk, Demszkynél többet ártani nem nagyon lehet.

CSEH KATALIN

LÁTVÁNYBERUHÁZÁSOKRÓL - MÁSKÉPPEN

Szeged szép, nagyon szép város, mondja először vagy sokadszorra minden idelátogató bel- és külföldi ismerős és rokon.

A helyi nagypéldányszámú városi és megyei napilapok egyik közelmúltbeli számában egy e-mailező olvasó sérelmezte sokak azon megállapítását, hogy Szegeden „csak” látványberuházások épülnek. Na, azért ne legyünk igazságtalanok; látványosan megszépült a város több tere, a belváros több utcája, a házak homlokzata. Szébb lesz a Mars téri piac, s mi több, még a forgalmi rend is javulni fog...

Szinte kéthetente építik és bontják fel a pavilonosokat a belvárosban, kiállítások nyílnak, díszköpenyes rendek és mazzorettek vonulnak - a kereskedők, a vendéglátósok pedig panaszkodnak, hogy haszon már alig van, és annak örülnek, ha nullszaldóra kijönnek az utóbbi két-három évben.

Hogy világos legyen, Csongrád megye székhelye tényleg szép. Úttörően kezdeményező városszerkezettel, jó iskolákkal, kiváló kutatókkal, orvosok-ápolók és pedagógusok köztiszteletben álló hosszú sorával.

Az, hogy a politikusok a kampány időszakában szinte naponta megnyitnak, felavatnak ezt-azt, átadnak, ígérnek – tegyék, mikor törekedjenek a szavazatok számának maximalizására, ha nem most?

Akkor mi is a bajom a sok kész, vagy félig kész beruházással, a teljesen felesleges vagy eltúlzott gigamániás, a fő- és alvállalkozók alvállalkozóival készült beruházással?

Az, hogy teszik, mert tehetik. A vagyongazdák az elmúlt választásokon erre kaptak politikai felhatalmazást és adtak a kivitelező vállalkozónak – na, nem a munkásnak és technikusnak - jó profitot eredményező feladatot.

A valódi probléma, amit szerintem agyonhallgatnak, Szeged és sok megye, sok településének kétarcúsága.

A látványok láthatóak, nézhetőek, sőt, esetenként használhatóak. Egy bajuk van: nem ehetőek.

Nem adnak érte sokak számára kenyeret, lakbért, nem használhatóak a rezsiszámlák fizetésére és az egekbe szökő gyógyszer- és iskoláztatási költségekre.

Munkáspárti balszemmel a szoboravató szépségek mellett szemléljük a pályakezdő állástalan fiatalok tömegét, a falun élő és az előszerződés garantált biztonságát a rendszerváltás után elvesztő kistermelők sokaságát, reményvesztettségét. Dolgozó és még nagyon sok munkára váró kéz van a városi és a községi településeken.

Szeged, a megye, az ország szép, szerethető – csak sokak számára nehezen élhető.

NAGYVÁRI LÁSZLÓ

Politika, vallás, gyerek – mi eladó még?

Horváth Csaba, az MSZP polgármesterjelöltje minden létező eszközt megragad, hogy önmagát népszerűsítse. Eszement BKV-s ötletei után minden egyes vásárt és egyéb komédiázó helyet megragad, hogy hófehér fogsorát mutogassa. Legutóbb a Zsidó Nyári Fesztivált degradálta választási hagnivá, ahova kutya híján gyereket is elrángatta, beszédét is fiával a karjaiban mondta. Más kérdés, hogy Zoltai Gusztáv, a Mazsihisz elnöke miért ment bele ebbe a méltatlan politikai színjátékba.

**„A múltba csak azért tekintünk vissza,
hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”**

A PÁRT ÚJJÁSZERVEZÉSE

A magyar kommunista mozgalom története során sokszor kellett újjászervezni a pártot, újraindítani a munkát, sokszor a nulláról kezdve. A kommunisták között mindig voltak olyanok, akik nem adták fel hitüket sem a külső tökések nyomása, sem a belső viták hatása alatt. Mindig voltak olyanok, akik országosan és helyi szinten az újjászervezés élére álltak.

VÁLSÁG A PÁRTBAN

Az 1930-as évek második felében a KMP súlyos válságba kerül. Egyszerre érezteti hatását több körülmény. A magyar tökésekállam mindent megtesz azért, hogy Magyarországot megtisztítsák a kommunistáktól. 1936. április 19-én a Minisztertanács vitéz jákfai Gömbös Gyula m.kir. miniszterelnök vezetésével ülést tart, és felemeli a munkatársak létszámát „a detektív testületnél a zsidó, kommunista és defetista jellegű agitációs mozgalmak feltárására”. A politikai rendőrség nem tétlenkedik. Egymást érik a letartóztatások. A KMP-nek újra és újra vezetőket kell találnia.

A rendőri intézkedésekkel párhuzamosan folyik az emberek manipulálása, az agy mosás. 1937. április 18-án az új kormányfő, pusztaszentgyörgyi és tetétleni Darányi Kálmán kijelenti: „Azt, hogy az ország haladását, a nemzet boldogulását miként szolgáljuk legjobban, a magunk lelkiismerete szerint kell eldönteni. A nemzet lelkiismerete eldöntötte, hogy az egyedül helyes út a keresztény nemzeti irány – e fölött vitatkozni többé nem lehet. Ezt az irányt mi haladó szellemű, konzervatív, szociális tartalmú, népies politikával akarjuk szolgálni.”

A válsághoz hozzájárulnak a KMP hibái is. A legális körülmények között végzett munka leszoktatja a pártot az illegalitás vastörvényéről, a konspirációról. A pártba sok olyan ember kerül, akik múltjáról keveset tudnak. A helyi vezetők megelégszenek azzal, hogy tudják, hogy az újak hova mennek, nem foglalkoznak azzal, hogy honnan jönnek. A konspiráció szabályai megsértésének súlyos következményei vannak.

A KMP válságának egyik eleme az akkori kommunista mozgalom gondjainak függ össze. A Komintern meghirdeti

a faszizmus elleni népfrentpolitikát. Ez azonban nem megy egyszerűen, Magyarországon sem, másutt sem. Azokkal a szociáldemokratákkal kellene egyezsége jutni, akik a kommunisták elszánt ellenfelei, sőt ellenségei voltak.

Az egyetlen szocialista ország, a Szovjetunió pártvezetésében is folyik a küzdelem. Sztálin álláspontja, hogy a szocializmust fel lehet, és fel is kell építeni, s ennek érdekében az ipar, a hadsereg nagyarányú fejlesztésére van szükség. A társadalmi kapcsolatok terén fel kell számolni a kapitalizmust folyamatosan újjászülő magántulajdon-formákat, mindenekelőtt a gazdag parasztok, a kulákok rendszerét. Trockij, Zinovjev, Buharin nem így látják, és fellépnek a bolsevik párt irányvonala ellen. Trockijt száműzik, Buharint, Zinovjevet kivégzik. Ekkor kerül börtönbe és hal meg Kun Béla is.

A magyar kommunista mozgalom ismert vezető nélkül marad. Kun Béla halott. Rákosi Mátyás még a szegedi Csillag Börtönben tölti büntetését, s csak 1940 végén kerül a Szovjetunióba. A párt élére jóval kevésbé ismert embereket kell találni.

ÚJ PÁRTVEZETÉS

A Komintern Végrehajtó Bizottsága 1936. május elején értékeli a magyar párt helyzetét, és hozza meg fontos döntését: új vezetésre, lényegében új pártra van szükség. Kun ekkor kerül ki a párt vezetéséből. Létrejön a párt Ideiglenes Titkársága, amely a későbbi ideiglenes KB magvát is jelenti. Vezetője az ekkor 43 éves Szántó Zoltán. Apja hentessegéd volt, ő maga felsőkereskedelmi iskolát végzett. Ő is megjárja Oroszországot, mint a KMP sok más vezetője. A Tanácsköztársaság alatt a Vörös Hadseregben ezredparancsnok, majd hadosztály-politikai megbízott. Emigrál, de 1927 januárjában hazatér. Az illegális munka nehéz,

Reagálás olvasónk megjegyzésére

Egyik kedves olvasónk a spanyol polgárháborúról szóló írással kapcsolatban szóvátette, hogy „Szalvay Mihály soha sem volt az ÁVH Határőrség parancsnoka”.

Nos, még egyszer megnéztük. 1945 után az államhatár őrizetét, a határforgalom ellenőrzését a Honvéd Határőrség és az államrendőrségen belül külön szolgálati ágként működő Határrendőrség látta el. A Honvéd Határőrség a hadsereg szerve volt. Olvasónk megjegyzése helytálló a tekintetben, hogy Szalvay, aki 1948-50 között töltötte be tisztségét, eleinte valóban a Honvéd Határőrség parancsnoka volt. A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának 4.353/1949. (268) M.T. számú rendelete Dobi István aláírásával 1949. december 28-án jelent meg, amely elrendeli, hogy a „Belügyminisztérium Államvédelmi Hatóságából és a Honvéd Határőrségből önálló szerv alakul. A szerv elnevezése: „Államvédelmi Hatóság” (Á.V.H.)” Szalvay egy rövid ideig tehát valóban parancsnoka volt az ÁVH Határőrségnek.

Köszönjük az észrevételt!

hamarosan lebukik, és nyolc és fél évre börtönbe kerül. 1935-ben Moszkvába emigrál, ahol a Komintern Titkárságán dolgozik. Kun Béla letartóztatása után ő képviseli a magyar pártot a Kominternben. 1936 júniusában ő lesz az Ideiglenes Titkárság vezetője. Szántó Zoltánnal később is találkozunk. 1945 után diplomáciai szolgálatot teljesít, majd az 1950-es évek politikai küzdelmeiben Nagy Imre mellé áll. Az események a párt vezetésébe sodorják. Tagja az MDP utolsó, és a kádári MSZMP első ideiglenes vezetőjének. Ő kezdeményezte az összeomlott MDP formális feloszlását és Magyar Szocialista Munkáspárt néven való újjáalakítását. Az új párt héttagú ideiglenes intézőbizottságának a tagja. Nagy Imrével együtt a jugoszláv követségre megy, de ott hagyja őket. Romániába viszik, 1958-ban tér haza, 1977-ben a kádári MSZMP tagjaként hal meg.

Az Ideiglenes Titkárságban találjuk az ekkor 32 éves Bozsóki Ferencet, aki várpalotai kisbirtokos családból jön. 25 évesen lép be az illegális KMP-be. 1945 után a szakszervezeti életben tölt be vezető tisztségeket. 83 évesen távozik. Mások mellett itt van Friss István is. 35 éves, tehetős polgári családban született, apja gyáros volt. 1925-től a párt tagja, négy évet börtönben is ül. Az új vezetésben a feladata az új pártlap, a Dolgozók Lapjának szerkesztése. Neve a későbbi időkből is ismerős. A felszabadulás után évtizedeken át az egyik vezető közgazdász, 1978-ig, haláláig számos vezető tisztséget lát el a pártban, a tudományos életben.

Ne feledkezzünk meg Révai József-ről sem, akit Moszkvából küldenek az ideológiai munka erősítésére. Révai 38 éves ekkor, kispolgári családból jön. 1918 novemberében a Kommunisták Magyarországi Pártja alapító tagja, a Vörös Újság egyik legfiatalabb munkatársa. 1928 végétől a KB tagja, ő szervezi meg a Kommunista című lapot. 1931-ben jön ismét Magyarországra, de lebukik, három és fél évet kap. 1937-39 között Prágából irányítja a magyarországi párt ügyeit. 1945 után a párt fő ideológusa. Többször szembe kerül Rákosival, de sohasem szakít vele. 1956-ban majd támogatja Kádárt, de felemásan. Nem új politikát akar, hanem a régit akarja új módon csinálni. Kádárnak ez kevés, nem kap vezetői tisztséget, de 1959-ig, haláláig tagja az MSZMP KB-nak.

Az új vezetés népfrentpolitikát hirdet. Előterbe kerülnek a legális módszerek.

SCHÖNHERZ ZOLTÁN

Erősítik az értelmiséggel a kapcsolatokat. Nagy segítségükre van a Gondolat folyóirat, amelyet szoros szálak fűznek a kor sok művészehez, írójához.

A párt fontos eszköze ebben az időszakban is a pártlap, amely ekkor Dolgozók Lapja néven jelenik meg, jelezve, hogy nem csupán a párt tagjaihoz akarnak szólni. A lapot Prágában adják ki, onnan hozzák illegálisan Magyarországra. 1937 novemberében azonban a rendőrség nyomára bukkan a szerkesztőknek, összeomlik a rendszer.

A HÁBORÚRA KÉSZÜLVE

Csehország német megszállása után a Prágából történő irányítás megszűnt. Ismét új vezetési formákat, új vezetőket kellett találni. A Komintern 1940 januárjában dönt: „Jelenleg a központi feladat: a belföldi pártvezetőség megteremtése, az illegális pártcsoportok kiépítése. A Komintern Schönherz Zoltánt bízta meg a feladattal. Schönherz Zoltán ekkor 35 éves, Kassáról

származik, elektromérnök. Az ifjúsági mozgalom egyik lánglelkű személyisége. Az új pártvezetést létrehozása nehezen megy, a hazaiak nem is tudnak feladatáról. Végül 1940 decemberében létrejön a KMP Titkársága, 1941 januárjában pedig megalakul a Központi Bizottság. Nincsenek sokan, összesen öt fő. Schönherz Zoltán, Skolnik József, Szekeres Sándor, Rózsa Ferenc, Gács László.

Schönherz Zoltán 1940-től a KMP antifasiszta harcának vezetője lesz. 1942-ben letartóztatják, halálra ítélik, és kivégzik. Skolnik 1943-ban lebukik. Az 1950-es években majd szemére vetik, hogy „árulásgyanúsán kevés büntetést kapott 1945 előtt”. Ennek ellenére nem hagyja el a mozgalmat, az MSZMP megbecsült tagja volt.

Az ekkor 37 éves Gács László foglalkozása újságíró, még évekig irányítja a KMP-t. A felszabadulás után szakszervezeti vezető, a Népszava főszerkesztője lesz. A Rajk-perben elítélik. 1957 után a Magyar Rádió és Televízió kormánybiztosa, majd 1962-től haláláig az OTP vezérigazgatója.

Rózsa Ferenc mindössze 34 éves ekkor, de alig két év múlva már a kommunista mozgalom mártírja. Szakmája szerint mérnök. 1938-ban irányításával kezdődött meg az illegális kommunista szervezetek kiépítése az MSZDP-ben és a szakszervezetekben. 1941-től illegalitásba vonul. Része van a Népszava 1941 karácsonyi számának megszervezésében, ami a népfrentmozgalom jelentős állomása. 1942. február 1-én megjelenik az illegális Szabad Nép, amelyet ő szerkeszt. 1942 júniusában tartóztatják le, és a börtönben megölik.

A Központi Bizottság létrehozásával, az illegális pártstruktúra kiépítésével minőségi változás áll be a KMP életében. A párt nem különálló csoportok laza szövetsége, hanem szervezett, centralizált erő. ■

TANULSÁGOK A MUNKÁSMOZGALOM TÖRTÉNETÉBŐL:

1. Szervezett kommunista párt nélkül a munkásság harca nem lehet sikeres.
2. A magyar kommunista mozgalom története során sokszor kellett újjászervezni a pártot, újraindítani a munkát, sokszor a nulláról kezdve.
3. A kommunisták között mindig voltak olyanok, akik nem adták fel hitüket sem a külső tőkés nyomás, sem a belső viták hatása alatt.
4. Mindig voltak olyanok, akik országosan és helyi szinten az újjászervezés élére álltak.
5. A pártfegyelem megsértése harci körülmények között súlyos következményekkel jár az egyénre is, a pártra nézve is.

SZEPTEMBER 26 - VÁLASZTÁS A FORRADALOMÉRT

Szeptember 26-án Venezuela népe megválasztja az új parlamentet. Több-ről van szó, mint képviselők választásáról. A tét a Bolívari Forradalom folytatása. Venezuelában Hugo Chávez Frías vezetésével elindult Bolívari Forradalom ugyan még nem győzte le a kapitalizmust, de a népi erők tömeges bevonásával, következetes antiimperialista harcával a forradalmi változás lehetőségét ígéri. Az elmúlt években hasonló mély társadalmi változások indultak el Braziliában, és különösen Argentínában, Bolíviában, Ecuadorban, Uruguayban, Paraguayban, Nicaraguában és másutt. Ezek folyamatok, együtt azzal a ténnyel, hogy Fidel Castro vezetésével Kuba is él, változást idéznek elő a kontinens erőviszonyaiban, és reményt ébresztenek Latin-Amerika és a világ népeiben.

GYŐZELEMRE KÉSZÜL A PSUV

Megkezdődött a választási kampány harmadik szakasza – nyilatkozta Aristóbulo Istúriz, a „Bolívari Kampány 2010” vezetője. A vörösbe öltözött aktivisták végigjárnak a választókerületeket, gyűléseket, találkozót tartanak. A kampány három nappal szeptember 26-a előtt ér véget.

AZ ELLENZÉK CHÁVEZ FEJÉT AKARJA

A venezuelai ellenzék Chávez leváltását akarja, arra hivatkozva, hogy nem tudja leküzdeni az inflációt, az energetika válságban van, a rendszer korrump, a bűnözés mértéke ijesztő. Az ellenzék azt sugallja, hogy Chávez elnököt már csak a legszegényebb rétegek támogatják.

NEM ENGEDJÜK CHÁVEZ MEGDÖNTÉSÉT!

Szeptember 26-án a tét a forradalmi folyamat, szocialista projektünk folytatása és jövője – jelentette ki Cilia Flores, a PSUV alelnöke. Hozzátette: az ellenzék azért akar a parlamentbe jutni, hogy megdöntse Chávez elnököt, ahogyan ez Hondurasban történt Zelaya elnökkel. De nem engedjük! Most házról házra, lakásról lakásra megyünk, hogy megértessük a választások fontosságát.

Az egészségügy a Bolívari Forradalom vívmánya

„Tíz éve minden százezer venezuelai lakosra 22 orvos jutott, ma 80. Korábban az emberek 40 százaléka jutott orvosi ellátáshoz, ma – a Bolívari Forradalom eredményeként – már mintegy 90 százalékuk” – jelentett be Chávez elnök a héten.

MINDEN VENEZUELAI POLGÁRNAK VAN MOBILJA

A 29 milliós Venezuelában 28,2 millió mobiltelefont használnak. A lakosság 34 százalékának van Internet-hozzáférése, s ebben nincsenek benne azok, akik az Internetet okos mobilokon keresztül használják.

„CÉLUNK A BÉKE, A TESTVÉRISÉG ÉS A SZUVERENITÁS.”

Nicolás Maduro venezuelai külügyminiszter közölte, hogy Venezuelának és Kolumbiának egyaránt a békés viszony a szándéka. „Célunk a béke, a testvériség és a szuverenitás.” Az elmúlt években Kolumbiából számos provokáció indult Venezuela ellen. Ezek célja az, hogy akadályozzák a Bolívari Forradalom előrehaladását. Augusztus elején Santos személyében új elnök foglalta el a legmagasabb kolumbiai közbizleti méltóság tisztét, a két ország fagyos viszonya olvadásnak indult.

MUNKÁSPÁRTI POLITIKUS VENEZUELÁBAN

A Venezuelai Bolívari Köztársaság Nemzeti Választási Bizottsága meghívta Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét, hogy nemzetközi megfigyelőként vegyen részt a szeptember 26-i választásokon. ■

CILIA FLORES

FIDEL CASTRO: MÉG DOLGOM VAN A VILÁGBAN

FIDEL CASTRO

„Egy új életre kelt ember áll előtted” – mondta a 84 éves Fidel Castro az interjút készítő újságírónak. A vezető súlyos bélbetegségben szenvedett, amely 2006. július 31-én arra készítette, hogy öccsére, Raúlra bízva az államelnöki hivatalt. „Nem akartam élni – idézte az egykori államfőt a La Jornada mexikói napilap. Folyton azt kérdeztem magamtól, hogy vajon (az orvosok) hagynak-e tovább szenvedni ilyen körülmények között, vagy megengedik, hogy meghaljak. Végül túléltem, de nagyon rossz fizikai állapotban.”

Dalia Soto del Valle, Castro élettársa újabban csaknem minden nyilvános szereplésére elkíséri a vezetőt, és ott volt a jelenlegi interjú készítésekor is. Valle elmondta, hogy a kubai forradalom atyja 190 centis magassága mellett mindössze 66 kilogrammot nyomott, mikor kijött a kórházból. „Képzeld el egy akkora termetű embert, mint én, 66 kilósan – vette át a szót Castro. Mostanság 85-86 kilogrammot mutat a mérleg, és ma reggel sikerült megtennem 600 lépést, teljesen egyedül, bot és segítség nélkül.”

A Kubai Kommunista Párt főtitkára azt mondta, egy önmagából kivetkőzött világot talált maga körül, miután kijött a kórházból. „Nem akarom kihagyni ezeket a napokat – folytatta Castro. A világ új szakaszhoz érkezett: soha nem látott izgalmakat és veszélyeket tartogat, és engem nagyon foglalkoztat,

hogyan fog történni. Még dolgom van... Egy atomháború ellenes mozgalom tervét dédelgetem.”

Betegsége óta a kubai politikus az aktuális eseményekről ír, és az utóbbi két hónapban már többször is nyilvánosság elé állt. Legutóbb a világ „első számú terroristájáról” nyilatkozott. Fidel Castro szerint az al-Kaida nemzetközi terrorszervezet élén álló Oszama bin Laden igazából egy fizetett amerikai ügynök, aki mindig akkor robbantott, amikor George Bush volt amerikai elnök meg akarta ijeszteni a világot.

A Kubai Kommunista Párt első titkára ezt a véleményét a Wikileaks oknyomozó honlapon az afganisztáni háborúról nemrég megjelent titkos dokumentumokra alapozza. Ezek “ténylegesen bizonyítják, hogy (bin Laden) CIA-ügynök” – idézte őt a párt hivatalos napilapja, a Granma pénteki száma. Hogy melyik iratok bizonyítják ezt, arról nem mondott közelebbit. A kubai vezető azt is kijelentette, hogy bin Laden igazi hangját 2001 végén lehetett hallani utoljára, nem sokkal a szeptember 11-i támadások után. Szerinte az a személy, aki később terrorakciókkal fenyegetőzött, csak „egy rossz színész”.

Ugyanakkor „miért kellene gyűlölni az Egyesült Államokat, ha az egyszerűen csak a történelem terméke?” – tette fel a kérdés a kubai forradalom atyja

ADALÉK A RAKÉTAVÁLSÁGHOZ

A szocialista táborért hozott áldozatként fogadta el Kuba 1962-ben a szovjet atomrakéták telepítését – erről beszélt Fidel Castro az ország tudósai előtt.

„Nem akartunk itt rakétákat vagy szovjet támaszpontot. Jobban érdekelt bennünket az országról kialakuló kép. Egy szovjet támaszpont rontotta a forradalom képét, a térségre gyakorolt hatását” – mondta Castro. „Miért fogadtuk mégis el? Nagyon nehéz volt. De az internacionalizmus forgott kockán (...) Ha azt reméltük, hogy a szocialista tábor áldozatot hoz és harcol értünk, nekünk is vállalnunk kellett, hogy áldozatot hozunk érte” – mondta a kubai vezető, aki az atomháború veszélyeit vitatta meg kubai tudósokkal. Közük volt fia, Fidelito is, aki fizikus – írta a Cubadebate. cu hivatalos honlap.

Fidel Castro az 1962. októberi rakétaválság utolsó, még élő főszereplője. Nyikita Hruscsov szovjet pártfőtitkár annak idején beleegyezett végül, hogy kivonják a rakétákat Kubából. Cserébe John F. Kennedy amerikai elnök megígérte, hogy nem rohanja le Kubát, és kivonják az amerikai rakétákat Törökországból. Fidel nagyon rosszul fogadta a hírt, Hruscsov ugyanis vele nem konzultált a megállapodásról. Castro azt követelte, hogy vonják vissza a szigetország ellen nyolc hónappal korábban elrendelt embargót, és zárják be a guantánamói amerikai támaszpontot.

A követelések nem teljesültek.

RONGY ESZMÉK – RONGY EMBEREK

A Rongyos Gárdára emlékezett a hétvégén a Jobbik és a Magyar Nemzeti Gárda a Farkasréti temetőben. Az 1919-ben, a Tanácsköztársaság megdöntésére szerveződött különítményben ugyan voltak megtévedt és megvezetett szerencsétlenek, irányítói azonban a fehérterror legaljasabb hóhérai voltak. Orgovány bosszúálló vérpokla, a Tanácsköztársaság híveinek, zsidóknak, tanároknak és vörös katonának állt parasztoknak a megkínzása és lemészárlása a Gárda vezetőinek, Héjas Ivánnak és Francia Kiss Mihály lelkén szárad. Parancsnokuk, Prónay Pál gyilkolt kommunistát és szociáldemokratát, s mindenki mást is, akinek vagyonára vagy feleségére szemet vetett. Mint naplójában írta: „A liberális lapok így is, amúgy is ellenünk fognak írni, akár egy zsidót akasztunk fel, avagy valamennyit kivégezzük.”

Somogyi Béla és Bacsó Béla, a Népszava újságíróinak meggyilkolásáról Horthyra utalva a következőket írta: „Nemcsak ő, hanem egész környezete már régen kívánta ezen imposztor zsidó firkászoknak a láb alól való eltevését.”

A fehérterror számszerű mérlege az eddig ismert adatok szerint a következő: 1919 és 1921 között több mint 73 ezer ember ellen indítottak eljárást politikai magatartásukért. 15 ezer volt a letartóztatottak száma. Közülük mintegy hétezeret ítéltek el jogerősen. Több száz volt a kivégzettek száma.

Későbbi „hőstette”, a Sopron környéki Lajtabánság kikiáltása már történelmi paródiának is rossz volt. Nem véletlen, hogy korábbi mentora, Horthy Miklós is dobta, miután elérte célját, a soproni népszavazást.

Nos, ezek az emberek a Jobbik, egy mai magyar „demokratikus” párt hősei.

GÁBOR ANDOR: ORGOVÁNY

Ez itt az erdő, mely, ha jár a szél,
Megborzad és borzalmakat regél;
Ez itt az erdő, melynek ága mind,
Ha megvágod, vércseppet sírva hint;
Az erdő, mely már nem lesz soha
friss,
Mert iszonyodik önmagától is,
S az ága korszagtól marad sovány:
Orgovány!

Valóság-erdő s mégis rém-mese:
Ez Horthy kormányzó gyümölcsöse;
Melyet bús éjjel fergeteg ha ráz:
Az ágain száz kísértet bokáz.
Háromszinű kötél mindnek nyakán,
Fent lóg és lendül táncuk, fent a fán,
Új tánc, amit Kormányzó Úr agyalt:
Járják a kecskeméti körmagyart.
Keresztény tánc e csont-tánc, nem
pogány:
Orgovány!

Ország-szerint mi embert Horthy ölt:
Miklós-nap éjt felküldi mind a föld,
S a holt-ezer megy Kecskemét felé,
Seregszemlére Fővezér elé.
És férfi-nő, – mert nőt is ölt sokat –
Zörögve hozzák eltört csontjukat,
És férfi-nő, az erdő avarán,
A Horthy táncát járja magyarán:
S kórus zeng, mint ordító orgonán:
Orgovány!

Kos-orru, gyilkos-orru szörnyeteg,
Te alszol? Álom juthat még neked?
Van, mely téged ki nem hány, Horthy, ágy?
Isten, ki téged még aludni hagy?
Hej, ébredj! nézz! és mondd, hogy látsz-e még?
Kérdik, kiknek kiszúrattad szemét.
Tudsz lenni nővel délceg és derék?
Kérdik tőbül kiszaggatott herék.
Felszint pöffedsz-e még a vér taván?
Orgovány!

Magasan áll a vér felett a Vár,
Hol téged, gyilkost, gyilkos trónja vár.
De árad már a Vár felett a vér,
S a rothadás belőled enni kér.
Halál-Vető-gép, sírhant-Borona,
A te fejedem nem lesz korona!
Király-tömjénen nem tágul tudód,
Trónon pihenni nem lesz már időd:
A bíbor előtt leszel halovány!
Orgovány!

Magyar földön van erdő még, Nagyúr!
S mi ág ott él, feléd mind vágyva nyúl!
Az ág ma, mind feléd-gördülve nyöl
S menekvés nincs az éhes fák elől!
Nem mink kívánjuk, undok, vesztedet:
A fák kívánják súlyos testedet.
S ha téged tud ágára venni, ó,
Magyar fának akkor lesz lenni jó!
Vajjon hány életed van, Horthy, hány?
Orgovány!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspарт.hu>